

практичної конференції «Неперервна освіта нового сторіччя: досягнення та перспективи» (15-22 травня 2017 року). *Електронний збірник наукових праць Запорізького обласного інституту післядипломної педагогічної освіти*. № 5(27). URL: <https://cutt.ly/o4lkКуб> (дата звернення 03.03.2023).

Oksana Petruk
candidate of Pedagogical Sciences,
a senior researcher Department of Primary Education named after Oleksandra Savchenko,
Institute of Pedagogy of the National Academy of Pedagogical Sciences of Ukraine,
(Kyiv, Ukraine)

TEACHING THE WRITING OF YOUNGER STUDENTS: THE CHALLENGES OF THE DIGITAL SOCIETY

One of the main tasks of the initial course of the Ukrainian language is the balanced development of student's skills in all types of speech activity – listening, speaking, reading and writing. Writing is the most challenging type of speech activity, because it requires children to prepare and make great physical and mental efforts. Writing plays a fundamental role in the cognitive and speech development of younger students, and the formation of their literacy.

Since the terms «writing» and «written speech» are associated with this skill in the methodology, it is considered appropriate to clarify that the subject of consideration in our publication will be writing as a process of mastering graphics and spelling at the skill level.

With the development of the digital society, the status of handwriting is transforming: the attitude towards the teaching of calligraphy is changing; thanks to modern technology, the writing process becomes faster; among the pedagogical and parental community, there is a growing discussion about the feasibility of teaching handwritten writing; abroad (USA, Finland, Germany, Sweden, etc.) there is an increasing tendency to ignore handwritten writing in the school teaching plan.

Despite the rapid computerization of many areas of activity, the reduction of the need for handwritten notes and the transition to paperless technologies, handwriting does not disappear from our lives. It is even considered a neurophysiological exercise, useful for the health and development of human creative potential.

This is evidenced by numerous studies conducted in different countries. Thus, the scientific research of neuroscientists, physiologists and psychologists (Claudia Aguirre, Virginia Berninger, Karina James, Anne Mangen, Pam Mueller, Daniel Oppenheimer, etc.) indicates that we should not abandon handwritten writing, and confirm the existence of a correlation between writing skills and the state of cognitive abilities. Researchers have proven that in the process of writing, brain areas that are associated with memory, figurative and logical thinking, and speech are activated.

The problem of teaching writing to younger students was and is the subject of close attention and comprehensive research by scientists, methodologists and practising teachers. However, today we must acknowledge that we teach children of the digital generation. The digital space they have been in since childhood forms in them such abilities as multitasking and pragmatism, flexibility and tolerance, they value their time and freedom of choice, they do not recognize authorities, they have weak communication skills in the real world, they have low ability to recognize emotions. Concerning the psychophysical characteristics of modern schoolchildren, they are characterized by fragmentary («clip») thinking, impaired

concentration, decreased functions of analysis and synthesis, increased emotional excitability, low level of self-regulation and decreased physical activity.

Therefore, it is required to develop new strategies for educational interaction with students of the digital generation. It is necessary to rethink, modernize or adapt the method of teaching writing to psychophysical and socio-personal characteristics of the development of modern students, current life needs, and accessible formats of education in the realities of martial law and the post-war period.

Юрій Полєжаєв

кандидат наук із соціальних комунікацій, доцент,
доцент кафедри іноземних мов професійного спілкування,
Національний університет «Запорізька політехніка»
(м. Запоріжжя, Україна)

ПІДГОТОВКА ВЧИТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРНОЇ ГРАМОТНОСТІ УЧНІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Соціально-економічні трансформації, що відбулися в Україні на зламі тисячоліть, зумовили переоцінку ціннісних орієнтирів, перегляд існуючих та пошук нових педагогічних технологій, методів і форм, оновлення змісту освіти загалом.

Сьогодні гостро постає проблема оновлення освіти, створення умов для творчого самовиявлення й особистісного розвитку і творчої самореалізації кожного громадянина України, бо «динамізм, притаманний сучасній цивілізації, зростання соціальної ролі особистості, гуманізація та демократизація суспільства, інтелектуалізація праці, швидка зміна техніки й технологій в усьому світі, – все це потребує створення таких умов, за яких народ України став би нацією, що постійно навчається» [1].

Культурна грамотність – це «система базових знань (у всіх сферах людської діяльності), необхідна людині для того, щоб орієнтуватися в сучасному світі» тощо [3, с. 83].

Культурна грамотність є «певною мірою загальним культурним кодом, втрата якого загрожує культурним та інтелектуальним розривом поколінь. Вона також зумовлена ступенем приналежності до певних культурних фонових знань» [2].

Культурна грамотність тісно пов'язана є особливим сегментом професійної культури, що включає також поєднання комунікативних і професійних знань, умінь та навичок, лінгвістичних і фонових знань. У міжмовному спілкуванні, наприклад, культурна грамотність допомагає передавати думки, емоції, виражені засобами іноземної мови тощо. Оскільки культурна грамотність – найдинамічніший складник міжкультурної компетенції, вона потребує перманентного збагачення культурною інформацією.

У контексті підготовки вчителів до формування культурної грамотної учнів у процесі вивчення іноземної мови важливим є визначення методів навчання, а саме таких, як:

- а) словесні (лекція, семінар, дискусія, робота з книгою тощо);
- б) наочні;
- в) інтерактивні;
- г) діалогічні;
- г) імітаційні;